

גינת נוי

פרשת קורח פסקא ד - ה

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף גי'עאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ו, גליון מס' רפא טל: 052-7611435 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[ד]

ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ויגמל שקדים (יז, כג)

"ויוצא פרח ויץ ציץ ויגמול שקדים", כל הפסוק כתוב בלשון הוה, לא בעבר ולא בעתיד. שהקב"ה יודע מחשבות אדם כי המה הבל, ולא רצה שיבואו בבוקר וימצאו המקל מלא שקדים, עלולים לא להאמין לאהרן אחיו, אלא יאמרו שהחליף את המטה, לקח מטהו ושם ענף של שקד מוכן ותגדל תלונתם.

אלא לפי עד"נ, לא ראו בבוקר המטה מוכן עם השקדים, אלא ראו לאט לאט איך הוא עולה ופורח, ובבוקר רק ראו ההתחלה, ראו רק שפרח, והרי ידוע שהשקד מיציאת הפרח עד השקד ממש, צריך 21 יום, והקב"ה עשה נס, וצמצם העשרים ואחד יום במשך זמן מועט מאוד.

לכן נכתב בהרחבה "ויוצא פרח ויצץ ויגמול שקדים", שאפילו בבוקר שבאו לראות את המטות, הפעולה עוד נמשכה בזריזות, וראו איך מקום הניצן נפתח ויצא ממנו פרח, ומהפרח נצץ הציץ, וגדל ונהיה שקד, וכשראו הפעולה והנס שעשה הקב"ה, וצמצום הזמן האמינו בשם יתברך.

והפסוק אמר "ויראו ויקחו איש מטהו", מלת "ויראו" פירושו פחדו, ולא מצא מה להגיד, ויקחו איש מטהו בשקט.

הקב"ה יעשה נסים ונפלאות, ויראה לעולם תפארתו וגבורתו, ויעשה לנו נסים ונפלאות לעיני כל העמים, ויראו שונאינו ויבושו, יודעו כי אתה ה' גאלתנו ונחמתנו, ויתגדל שמו בעולם, ויתקדש שמו עלינו, ויגאלנו גאולה שלמה במהרה בימינו אמן.

ולמה בחר הקב"ה בשקד, ומה הטעם, אלא שנתן הקב"ה רמז שמחכה לך לאדם לחזור בתשובה כימי השקד, שמיום שכותב הקב"ה החובות והזכויות ביום ראש השנה, ומחכה לתשובה שלנו שנעשה תשובה - שלא יחפוץ במות המת כי הם בשובו מדרכיו וחיה - מיום ראש השנה יכתבון, ונשארים הפנקסים פתוחים עד יום הכפורים, ועוד מחכה עד הסגירה בסוכות יום הושענא רבה. ומיום ראש השנה עד הושענא רבה, הוא בדיוק 21 יום, ויום הושענא רבה נסגרים החשבונות סופית.

בזה הראה להם הקב"ה טעם, שאפילו בן אדם עשה איזה עבירה, ויצא מגדר הרגיל, ועבר על צואתו יתברך, מאריך אפו ומקבלו בחזרה אם יחזור בתשובה בימי התשובה, ולא יאחר אחרי 21 יום, אם לא חזר בראש השנה, יש לו עשרת ימי תשובה ועוד יום הכפורים, ועד סוף סגירת החשבון יום החתימה הסופית שהוא יום הושענא רבה, ה' יחתום אותנו ואת כל ישראל לחיים טובים ולשלום וגזירות טוב, וגאולה שלמה במהרה בימינו, אמן.

[ה]

ויצא פרח ויצץ ויגמול שקדים (יז, כג)

עבר בלשון עתיד, אלא הכוונה על עתיד שיתקנו רפ"ח נצוצות מלשון פר"ח - אז יציצו פרחי קדושה, שהם 30 אורות הגאולה, ציצים - כמו"ש "ויוצאו מעיר כעשב הארץ" - "ויגמול" - אז ה' יגמול לנו גמול צערינו בגלות, וישלח משחינו, ויבנו בית המקדש, ונהיה - "שקדים" - על עבודתו ותורתו הקדושה, אמן.